

LEES DIT!

Model No. 45. (Hsd.)

Bij briefwisseling met verpleegden en gevangenen moeten de
n a m e n v o o r n a a m bovanaan IN den brief vermeld staan;
op het adres mag de naam niet voorkomen.

Het adres is: AAN No. 26-780

GEVANGENIS
RIJKSWERKINRICHTING te
Leeuwarden,

Ongefrankeerde brieven aan verpleegden en gevangenen
worden niet aangenomen. - POSTZEGELS en COUPONS
mogen NIET worden toegezonden. - De toezending van geld
geschiedt per POSTWISSEL.

De veroordeelden mogen vóór ontslag slechts in bepaalde
gevallen en als regel NIET voor aankoop van kantine-
artikelen over de toegezonden gelden beschikken.

Zondag 9-2-'41.

Waarde Vriend en Ghuisgenooten,

Ga dat was al weer lang geleden dat we elkaar voor 't
laatst geschreven hadden. De schuld daarvan ligt vanzelf
bij mij en zit 'em hier in: Ik schrijf eigenlijk nooit en aan
niemand uit mijzelve, maar beantwoord alleen ontvanger
brieven. Slechts voor een enkele keer maak ik daarop een
uitzondering. Zoo heb ik uit mijzelve ook eens eerst aan G.
Hut geschreven en ik kreeg daar ook een brief op terug;
dat is nu echter alweer een paar jaar geleden en sindsdien
heb ik niets meer van hem gehoord. Jan Hut, jong, die is
ook mislukkt in de wereld. Heeft ook veel dwaaze dingen
uitgehaald, en zit nu in 'zere tijdsomstandigheden met die
dikke Akke en is daar meer mit dan om verlegen —
wil je dat gelooven? Die vrouwen, jong, die lijken eerst bij-
zonder aantrekkelijk en een man is bereid om zijn ziel er voor
aan de duivel te verpanden, maar in 't laatste worden ze
een harmonicaspeler onuitsprekelijk tot last. Ik ben nu
van 't harmonicaspel of en dat is meer dan saurig, want
ik heb een bijzondere hooge dunk van mijn muzikale ta-
lenten — maar ik ben ook met een van de haer van ba-
bylon of en dat is een feit dat tot dankbaarheid stemt.

BEZOEK. Hoogstens éénmaal in de veertien dagen nl. 's Zondags
en 's Woendags, tusschen 10 en 12 en 2 en 4 uur.

Men wende zich daartoe vooraf schriftelijk tot den
Directeur, onder vermelding van naam en voornaam van den bezoeker,
zoomede van diens verwantschap met den te bezoeken persoon
en sluite postzegel voor antwoord in.

Ik zeg je, men kan ook niet zoo goed ² 20 jaar gevangenis af
ondergaan — hoe verschrikkelijk ook! — dan levenslang
tegen die rooie rokken aanzien. . . . Was dit mij niet overko-
men, welnu, dan was ik immers en armzalige dwaas gebleven
— zoo'n Tweede Hendrik Kuipers. Deze laatste was een
sterke kerel en was toenertijd bij Karel in de kost. Toen kreeg
hij bij gelegenheid eens de dek van een hoer daar in Pilsch.
Het was al een oud wijf met nog een stuk of wat gele tanden
en van hals met een ouwe kalkoen, en toch. . . . en toch. . . .
M. Kuipers was er van weg en slechts in een tijd van 14 da-
gen had ze hem volkomen gezuiverd naar lichaam en
ziel, en kroop hij bij Karel verkleumd achter de kachel en
uitte als een angstig konijn die door de vret achtervolgd
wordt. . . . Later woonde dat wijf met haar boore dochter
(zoo de maer is zoo is de dochter) (dat was die vrouw van Bouke
Schipink; Bouke was toen in de gevangenis) in Gz. Opende.
Hij hadden het toen met Karel gesteld, dat wij beiden
maesten op een zaterdagavond komen te harmonicaspelen.
En Karel had dat aangenomen; en ik nog niet wijner,
ging daarmee op af. Maar o wee! De saterdag heeft
toen ons beiden diezelfde nacht verrocht op vele manieren
en op een wijze, waarbij het verhaal van Christus in de
waerheit slechts kinderspel is. . . . En toch zijn we bewaard

LEES DIT!

Model No. 45. (Hsd.)

Bij briefwisseling met verpleegden en gevangenen moeten de
 n a a m e n v o o r n a a m bovenaan IN den brief vermeld staan;
 op het adres mag de naam niet voorkomen. 86-780.

Het adres is: AAN No.
 GEVANGENIS te
 RIJKSWERKINRICHTING
Leeuwarden.

Ongefrankeerde brieven aan verpleegden en gevangenen
 worden niet aangenomen. - POSTZEGELS en COUPONS
 mogen NIET worden toegezonden. - De toezending van geld
 geschiedt per POSTWISSEL.

De veroordeelden mogen vóór ontslag slechts in bepaalde
 gevallen en als regel NIET voor aankoop van kantine-
 artikelen over de toegezonden gelden beschikken.

gebleven — door Gods bewarende³ hand dat kan niet
 anders. Te middernacht namen wij de vlucht, het had
 toen de hoogte (er zijn soms vijanden die men alleen door
 het harspad kan overwinnen). . . . ~~totdat het ons lukte~~
 Wij hadden er moeite mee hoor, om de harmonica op de
 fiets te krijgen, en als we opstappen zouden dan hielden
 ze ons telkens weer bij de spalkbeelden vast. Zoo ging het
 wel driehonderd meter ver en steeds hoorden wij onder
 was die fladderende rokken en die lieve woorden, welke
 laatste ik hier onmogelijk kan herhalen zonder mijn ge-
 weten te bezwaren. . . . totdat het ons lukte en wij de gang
 er in kregen. Toen hebben ze ons vervloekt omdat de kans
 hun ontging. Hiidaar vrouwenmoraal!

Nu, je oude moeder beruikt wel een hooge leeftijd; zij is
 reeds ver in de tachtig, nietwaar? Olle Tunnens' Mantje
 is het beste wiefke van de hiele gemeente Marum. Haar
 gemaedelijkheid en volmaakte mildeurst, heeft mij altyd ver-
 baard; de haren bleven zwart en niets kon haar even-
 wicht verstoren. Zij heeft anders in haar huwelyk niet
 veel geluk beleefd; want die olle Tunnens" nou die kan in
 één adem met "alle baas" "Uje" genoemd worden. Beide lig-
 gen ze nu op Noerewiekmer bekkhof; een paar bijzonder-
 stige olle mantjes bij hun leven.

BEZOEK. Hoogstens éénmaal in de veertien dagen nl. 's Zondags
en 's Woendags, tusschen 10 en 12 en 2 en 4 uur.

Men wende zich daartoe vooraf schriftelijk tot den
Directeur, onder vermelding van naam en voornaam van den bezoeker,
zoomede van diens verwantschap met den te bezoeken persoon,
en sluite postzegel voor antwoord in.

Het was op een avond dat ik⁴ bij jullie te praten was, en
Doofje Piers was er ook, en dan dat damesgemaatschap — je
weet wel. Jullie vanzelf achter die meisjes dan en ik bleef
midden in de nacht nog wat bij olle Martje zitten. Dat lieve
oude vrouwtje zij wou mij nog wat troosten omdat ik alleen
achterbleef. Zij schraalde maar de schoonsken, nam een met-
waort van 't rekje en zei: "Hieroo, nou maest stoe die moe
hebben dan hest er 'ok" nog wat van." Dat was de juiste
maar getroffen, want noo'n baere metwaort ik ben er stapel
op! Wie nou dan nog jaloeus kunnen zijn op Derk en Doofje?
Of ik nog aan liefhebberijen doe. Welnee, alleen en bejje
lezen. Wanneer men midden in de Oeeaan spatelt door
haaien omringd dan is het hartje klein en de lust niet
groot. Hou je Multatuli's "Woukerke Pieterse" lezen be-
wijjt je van de Masterboon af'tuimelde. Nee wel? Doe
geen moeite Derk, ook niet met het verder afschrijven
van dat boek; het interesseert mij gansch niet meer in
deze omstandigheden. De kans op Vrijheid is kans voor mij
wel zóó gering dat het staat er veel slechter voor dan
in 1930 toen de straf pas inging. Om dat te begrijpen, daar
voor moet je de politieke toestand onder oogen zien en hiet is
nog maar in 't begin. . . .

Het beste hoor, en hartelijk gezant, je vr. Uffe.